

lialen lå i et andet EU-land, men nu bliver det altså globalt dækkende.

Også det finder vi i Socialdemokratiet er fornuftigt i betragtning af den globalisering, ikke mindst den finansielle sektor er en del af, og realkreditinstitutterne har jo allerede den pligt.

Socialdemokratiet lægger i den sammenhæng vægt på, at tilsynet har så gode arbejdsbetingelser som muligt for at løse sine opgaver, og det mener vi at det her kan medvirke til.

Endelig tilpasses realkreditinstitutternes regler til den øvrige finansielle sektor, så økonomiministeren ikke længere skal godkende bestyrelsesmedlemmerne i den fond eller forening, som ejer et realkreditinstitut.

Også i dette lovforslag var der altså lidt regelforenkling, og det understreger jo, at hele regeringen er optaget af at lette de administrative opgaver, hvor det er muligt, uden at formålet med reguleringen går fløjten.

Socialdemokratiet kan således støtte forslaget.

Pia Larsen (V):

Venstre kan tilslutte sig dette lovforslag, og vi støtter især, at finansielle institutter får mulighed for at anvende interne modeller.

Det er en klar fordel, at de institutter, der har udviklet egne risikosystemer, nu langt mere præcist kan måle de markedsrisici, de løber, end de hidtil har kunnet via de standardmetoder, der har været i de gældende EF-direktiver.

Vi har noteret os, at de fleste i branchen er positive over for, at insolvensbegrebet præciseres. Vi er dog opmærksomme på, at Advokatrådet ikke finder det ønskeligt, at indehaver af ansvarlig lånekapital skal afskæres fra at kunne indgive konkursbegæring i konkrete tilfælde, hvor der er en retlig interesse i afsigelse af konkursdekret.

Men vi støtter forslaget, som det er fremsat.

Pernille Sams (KF):

Jeg kan meget kort sige, at Det Konservative Folkeparti kan også tilslutte sig det her forslag.

Ole Sohn (SF):

Undtagelsesvis er jeg enig med fru Pernille Sams. Vi støtter også forslaget.

Egil Møller (DF):

Ja, jeg må sige, at jeg undtagelsesvis er enig med hr. Ole Sohn, så vi støtter også lovforslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Morten Helveg Petersen.

Morten Helveg Petersen (RV):

Som er enig med alle de foregående, og jeg støtter også forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har undtagelsesvis ikke kunnet finde noget frækt at sige om det her.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det økonomiministeren.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Som takker for, at det nogle gange ser ud til at blive nemt at få et lovforslag gennem Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 169: Forslag til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald. (Udvidelse af stormflods- og stormfaldspuljens anvendelsesområde). Af økonomiministeren (Marianne Jelved). (Fremsat 8/2 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

Folketinget vedtog for mindre end 1 år siden den nye stormfaldslov. Den triste årsag var som bekendt orkanen, der i december 1999 raserede og lagde store skovarealer totalt ned. Tusindvis af træer knækkede som tændstikker, og den

danske befolkning blev i særlig berørte områder mødt af et meget sørgeligt syn den 4. december.

Regeringen var ikke i tvivl om, at plantningen af nye skove ikke blot var skovejernes problem, men også en samfundsopgave, og at en målrettet fælles indsats skulle sikre flere og bedre skove til fremtidens Danmark.

Dette resulterede i lov om stormflod og stormfald sidste år.

Vi skal i dag ikke diskutere selve stormfaldsloven, der har muliggjort, at skovrejsningen efter katastrofen overalt er i fuld gang, men vi kan blot konstatere, at vi takket være en god lov nu får sikret os langt bedre og mere robuste skove end de væltede.

Men et af de større diskussionsemner i forbindelse med fastlæggelse af stormfaldsloven var spørgsmålet om, hvorvidt forsikringstegning skulle være frivillig eller ej for skovejerne. Forsikringspligt ville have givet et veldefineret grundlag for indgåelse af aftale med et forsikringsselskab, og præmieindtægten fra et stort antal skovejere kunne holde præmiestørrelsen nede.

Forhandling under lovbehandlingen og en markant modstand mod forsikringspligt medførte, at regeringen opgav dette punkt, vel vidende at frivilligheden fik den betydning for udbudet af den samlede forsikringsordning, at der ikke kunne opgives, hvor mange hektar der cirka ville blive tilmeldt ordningen.

Dagens ændringslovforslag er da også forårsaget af, at det private forsikringsselskab, som man efter et offentligt EU-udbud har indgået aftale med, har stillet som betingelse, at der er en minimumspræmieindtægt pr. år. Dette problem foreslås løst ved, at stormflods- og stormfaldspuljen overtager en garantiordning og dækker en eventuel manglende forsikringspræmie i forsikringsordningens løbetid.

Ved indgåelse af fremtidige forsikringsaftaler har man et helt andet konkret bud på, hvor meget forsikringsselskabet kan inddrage i forsikringspræmier, og man har dermed et bedre grundlag for udarbejdelse af forsikringsudbudsmateriale.

Lovforslagets anden ændrings vedrører en præcisering af, hvornår udbetaling af offentligt tilskud skal registreres i matriklen. Det er godt, at vi hermed sikrer, at nye ejere af en ejendom er vidende om, hvilke tilbagebetalingspligter der påhviler ejendommen, ifald basisforsikringen ikke bliver opretholdt.

Fremover bliver matriklen påtegnet med første og sidste udbetaling af tilskud, og en ny ejer er dermed oplyst om, at der ydes stormfaldstilskud, og at dette medfører en forpligtelse til at have basisforsikring i 15 år efter udbetaling af sidste rate af tilskuddet.

Socialdemokratiet støtter disse nødvendige ændringsforslag til stormfaldsloven.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er godt klar over, at vi i dag ikke skal diskutere selve loven om stormflod og stormfald, og derfor vil bemærkningerne også mest gå på det forslag, der ligger her, men jeg vil da ikke undlade ved denne anledning at sige, at vi vil fastholde, at vi sådan set synes, det havde været bedre, at vi ikke havde skibet os ind i en forsikringsordning.

Vi tror, at denne her forsikringsordning kan gå hen og blive dyr, vi tror, den kan gå hen og blive meget bureaukratisk, og vi tror også, at vi måske kunne have fået en bedre ordning, hvis vi i langt højere grad havde haft en frivillig ordning.

Der var jo tanker fremme dengang, hvor det her lå på bordet, om, at vi skulle sige, at måske skulle man have indbetalt et eller andet kronebeløb pr. hektar i en pulje, som kunne komme til udbetaling, når der f.eks. var stormfald.

Men nu har vi altså forsikringsordningen, og det er så det, vi tager udgangspunkt i. Vi håber, at det vil vise sig, at ordningen rent omkostningsmæssigt er i orden. Det må vi jo se, når den træder i kraft. Vi er bekymret for, om de beløb, der kan udbetales, også står helt i forhold til, hvad en forsikring koster. Men vi vil gerne se på det, og så forholder vi os til det, når faktuelle ting ligger på bordet.

Til det forslag, der ligger her, vil vi sige, at vi går ud fra, at økonomiministeren er af den opfattelse, at hvis der er nogle skovejere, som kan få deres skove forsikrede i et forsikringsselskab på lige så gode eller dårlige vilkår, men i hvert fald på samme vilkår, som der er beskrevet her, ja, så vil man få mulighed for det, sådan at det alene er indholdet, der er det afgørende og ikke forsikringsselskabet.

Det andet forhold, som vi vil påpege, er selvfølgelig, at vi har oplevet hele sagsforløbet her på en sådan måde, at der ikke er tale om et monopol, men om, at det er et forsikringsselskab, der har budt ind med de bedste betingelser, og det har så været afgørende for, at det forsikringsselskab er blevet valgt.

Jeg håber, at vi får mulighed for, jeg ved ikke, om økonomiministeren åbner for det, at hvis der findes et par andre ting i selve loven, som vi måske skulle vende med hinanden nu, når der alligevel sker nogle ændringer her, kan vi gøre det under udvalgsarbejdet. Jeg tænker f.eks. på det forhold, at så vidt jeg er orienteret, er det kommet frem, at det antal træer, man har sagt der er krav om skal plantes på 1 ha jord, har vist sig at være for mange til at sikre mest muligt mod stormfald.

Jeg er selvfølgelig ikke klar over, om det er faktisk rigtigt, men jeg håber, at økonomiministeren vil tilkendegive i dag, at det er helt i orden, at vi prøver at se på, om der er et par småting hist og her, vi skal ændre, for så kunne vi lige så godt gøre det ved samme lejlighed.

Men på baggrund af hele sagsbehandlingen, forløbet, og af, at det er den model, man har valgt, er vi som udgangspunkt fra Venstres side positive.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Det kommer ikke helt så meget bag på mig, at den almindelige solidariske holdning ikke gælder for hr. Hans Christian Schmidt og i hvert fald ikke i forhold til skovejterne.

Det kom heller ikke bag på mig i den debat, vi havde dengang, at der var stærk modstand imod, at skovejterne skulle forsikre sig, selv om de jo så faktisk får del i statens millioner.

I Socialdemokratiet har vi altså faktisk syntes, at det var meget fornuftigt og rimeligt at stille krav, sådan at det blev en form for hjælp til selvhjælp.

Nu er det jo altså ikke selve skovfaldsloven, vi skal diskutere i dag, men det var hr. Hans Christian Schmidt, der selv bragte den på bane, og jeg synes i hvert fald ikke, det bare skal hænge i luften, at vi laver en ordening, der er urimelig for skovejterne, for det gør vi i høj grad ikke.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil sådan set bare bede om, at det er det, jeg siger, man tager udgangspunkt i, og ikke det, man måske troede, jeg ville have sagt. Jeg siger sådan set bare, hvad jeg har sagt hele tiden, at jeg er bange for, denne her ordening kan blive for bureaukratisk, og at det kan vise sig, den er for dyr.

Den bedste måde at mane sådan en tro i jorden på er selvfølgelig, at det faktuelle forhold

bliver anderledes. Så skal jeg være den første til at trække det i mig igen og sige, at det er fint, så fik vi en billig ordening med en god udbetaling og ikke bureaukratisk. Det må vi så se.

Men jeg må bede fru Lis Greibe, når hun nu kommer herop og siger, at skovejterne ikke får del i statens millioner, fortælle, hvor mange millioner staten selv lægger ned i den her kasse. Hvor mange millioner tager staten fra andre områder, eller hvor den har dem, af sit eget budget og lægger ned i den her kasse?

Jeg kan godt have misforstået det her, men jeg har hele tiden troet på, at det var en finansiering, som skatteyderne fik som en merudgift. Hvis det er forkert, og det nu viser sig, at det i grunden er staten, der omkonterer, vil jeg tage det til efterretning, men jeg vil godt lige have det bekræftet.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Jeg tror ikke, hr. Hans Christian Schmidt kan nægte, at der blev lagt et mangelbetalt millionbeløb ud til skovejterne til hjælp i den meget betrængte situation, de kom i, og for at man nu ikke skal risikere sådan en ny situation, er staten altså gået ind.

Så nævner hr. Hans Christian Schmidt, at det ville blive en for bureaukratisk og for dyr ordening. Ja, hvis vi havde valgt forsikringspligt, så tror jeg faktisk, det var blevet en utrolig nem ordening at køre, men den er ikke blevet nemmere af, at vi har fået frivilligheden.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu har jeg altid ment, det er i orden, at folk er udstyret med en sund skepsis. Jeg synes sådan set, det er en af forudsætningerne for i det hele taget at have et godt liv, at man har sådan en sund skepsis over for tingene.

Jeg forstår på fru Lis Greibe, at Socialdemokratiet hellere havde ønsket sig en tvangsordening på forsikringsområdet, at det med, at det er blevet frivilligt, er sådan set lidt en belastning. Hvis det er tilfældet, er det så i orden, det forholder jeg mig slet ikke til.

Nu forstår jeg, at det blev ændret lidt til, at der er lagt et ordentligt beløb ned til skovejterne. Nu hørte jeg ikke staten længere. Det hjalp selvfølgelig lidt på det.

Er vi enige om, at staten ikke har lagt én krone ned i den her ordening? Der er hentet penge fra en ordening indbetalt ekstraordinært af skatte-

yderne. Det er, hvad den ordning går ud på. Man skal ikke glemme, at den her ordning bliver betalt af skatteyderne, og det, som det offentlige har behov for at få af midler, henter det også nede i den kasse.

Jeg siger det kun, fordi det faktisk kunne fremstå, som om staten her har ydet et stort offer. Det er i hvert fald ikke korrekt. Det er skatteyderne, der har gjort det.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Først vil jeg gøre opmærksom på, at jeg fremhævede de fordele, der kunne have været, hvis man havde valgt forsikringspligt, idet man jo så havde haft rimeligt styr på, hvor mange der havde tilmeldt sig. Man havde også fået den fordel, at det ville være blevet et meget lille beløb, hver enkelt skovejær skulle have ydet for at gå ind i en forsikringsordning, fordi der havde været et stort skovejærantal, der havde båret det.

Med hensyn til spørgsmålet om staten eller ikke staten: Skatteyderne er vel også staten.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Hans Christian Schmidt og derefter fru Henriette Kjær som ordfører.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen så nåede vi jo næsten at blive helt enige. Det synes jeg jo er dejligt. Nu blev vi da klar over, at staten ikke har lagt nogen penge ned.

Jeg synes, staten ved en passende lejlighed skulle sende en venlig tanke til sine skatteydere og sige: Tak fordi vi ikke skulle omkontere på vores egne budgetter, men også kunne udskrive vores udgift, vi fik ekstraordinært, til jer; vi tager nemlig også af den pulje. Jeg synes bare, at man ærligt skal sige, at sådan ligger landet, hvad det angår.

Så ved jeg ikke rigtigt om det med tvangsforsikringsordning eller ej, men jeg hører sådan set fru Lis Greibe sige, at der er mange fordele ved sådan en tvangsordning, og at det kunne have været rigtig rart, men jeg forstår, at fru Lis Greibe går ind for det modsatte, nemlig at det er frivilligt, og det er jo sådan set godt nok.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi kun ganske lidt at tilføje til dette forslag, som jo blot er en præcisering af den lov, vi vedtog sidste år.

Det er ganske fornuftigt, at det nu er Stormrådet, der stiller garanti for forsikringsselskabet, således at man er sikret en minimumspræmieindtægt. Jeg kan forstå, at det var noget, som alle de forsikringsselskaber, der bød på opgaven, havde krævet, så det er vel fair nok.

I lovforslagsteksten står der også noget om nogle omkostninger i forbindelse med etableringen af basisforsikringen, og her vil jeg gerne vide, hvad der tænkes på. Et forsikringsselskab har vel budt på opgaven med alt, hvad det indebærer, så det undrer mig, at der skulle være yderligere omkostninger, men det kan være, at vi kan komme det nærmere under udvalgsbehandlingen.

Så er der ændringen, der præciserer, at udbetalingen af offentlige tilskud skal registreres i matriklen, og det er jo fornuftig nok, at det skal registreres, men kan ministeren bekræfte, at når noget registreres i matriklen kommer det automatisk i tingbogen, for det er jo meget vigtigt, at det står dér. Det har jeg også brug for et svar på.

Men ministeren kan regne med støtte fra Det Konservative Folkeparti til denne lille sag.

Ole Sohn (SF):

Som den foregående ordfører skal jeg på SF's vegne sige, at vi også betragter det som en relativt lille og meget teknisk sag. Vi kan støtte forslaget.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Når vi behandler den sag her i dag, skal vi så ikke begynde med at glæde os over, at stormen og orkanen har lagt sig?

Nu har de fleste skovejær haft tid til at vurdere, hvordan situationen er. Det er klart, at med den ravage, den lavede rundtomkring, vil der jo gå en tid, og man har så også sat en frist til marts måned, hvis man vil være med under den ordning, som fremkommer her.

Den ene ændring vedrører en præcisering af, hvornår udbetaling af offentlige tilskud skal registreres i matriklen. Herved sikres det, at en eventuel ny ejer af skovarealet får kendskab til, at der er ydet tilskud fra stormfaldsordningen, og at der som følge heraf påhviler ejeren af den pågældende skov en forpligtelse til at have en basisforsikring i 15 år efter udbetaling af sidste

rate af tilskuddet. Det er klart, at går man med, hænger man også på en rateindbetaling i 15 år.

Der står intet i lovforslaget, om de økonomiske udgifter ved tinglysningen også er tilskud, man kan søge fra stormfaldsordningen, eller om det er en privat indbetaling, for når det skal med i tinglysningen, er der selvfølgelig også nogle ret store udgifter ved det.

Vi går fra Dansk Folkepartis side meget konstruktivt ind i det her udvalgsarbejde og prøver at få det allerbedste ud af det.

Søren Kolstrup (EL):

Den lov, Folketinget vedtog om stormfald efter orkanen sidste år, var vi optaget af, fordi vi ønskede en robust og en alsidig skov med et væld af hjemmehørende arter. Den del af forhandlingerne bag loven var der imødekommenhed over for fra regeringens side. At man så senere gik ind for frivillighedsprincippet, var ikke vores idé, det må jeg stærkt understrege.

Hvad angår den lovændring, der nu lægges op til her i dag, kan vi tilslutte os den ny registreringsform – selvfølgelig er det at foretrække, at den ny ejer er klar over, at hun har forpligtelse til en basisforsikring.

Endelig kan vi også tilslutte os, at Stormrådet skal have betydning for at kunne garantere for eventuelt manglende midler ved præmieindbetaling.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var ingen helt fuldkommen hensigtsmæssig stormfaldslov, vi fik lavet. Det synes jeg ikke. Det her er muligvis en nødvendig konsekvens af, at det ikke var så godt, som det skulle være.

Første del om tinglysning af forpligtelsen til forsikringen er helt rimelig.

Anden del med at stormflodskassen nu skal indbetale det beløb, som staten ellers skulle indbetale, er jo interessant. Jeg sad og prøvede at finde ud af, hvad det betød, at stormflodskassen, eller hvad den nu hedder, også skal have udlodning, når der sker stormfald. Det må være sådan, det er.

Kassen eller det offentlige køber egentlig sådan en lotteriseddel, som kun giver, hvis der sker stormfald. Det må jo egentlig være det. Præmien er vel sat til, hvis der ikke sker stormfald, og så må selskabet løbe med gevinsten, ikke sandt? Så det vil da egentlig sige, at det offentlige får en interesse i, at der sker stormfald. Det synes jeg er lidt interessant.

Nu tror jeg ikke, at regeringen har nogen indflydelse på, om der kommer orkan, så derfor kan man jo ikke sådan spekulere i det. Men jeg synes, det er en interessant detalje, eller også har jeg misforstået det. Men jeg tror faktisk, det er sådan, det er.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg troede ikke, jeg kunne komme ud for flere overraskelser i dag, når vi kom til det lovforslag, vi nu behandler, lovforslag nr. L 169 om stormfaldsordningen. Men hr. Ole M. Nielsen er alligevel mand for at give mig overraskelser: at staten ligefrem skulle have økonomiske interesser i, at der blev orkan! Det kan jeg sige ikke tilfældet. Heller ikke, hvis man ser på loven.

Men først vil jeg kvittere fru Lis Greibe for at give en udmærket gennemgang af situationen, som vi står i, og vil bare minde om, også til hr. Ole M. Nielsen, at det lovforslag, vi behandler i dag, er en konsekvens, og den ene halvdel af lovforslaget, det, der handler om de 2 mio. kr., som ikke skal komme fra staten som en garanti, men som skal finansieres af stormfaldsordningen, er et løfte til Finansudvalget, der nu gennemføres.

Vi havde en diskussion om, hvorvidt skovfaldsordning og forsikringsordning skulle være obligatorisk for skovejere, eller om den skulle være frivillig. Og da Dansk Skovforening og mange andre gode kræfter argumenterede meget stærkt for frivillighed, ændrede vi lovforslaget og gjorde det frivilligt.

Det betød så, at forsikringsudbudsmaterialet og forsikringsordningen som sådan fik et problem, da vi ikke kunne sige, hvor mange der ville indbetale præmier, og da der er en eller anden minimumspræmieindbetaling for at få det administrativt til at løbe rundt i forsikringselskabet, måtte Økonomiministeriet sende et aktstykke til Finansudvalget for at få lov at garantere for de 2 mio. kr.

Og det er rigtigt, som fru Henriette Kjær gjorde rede for i sit indlæg, at det er fælles for alle, der har svaret på udbudet.

Der er heller ingen problemer, Finansudvalget sagde ja mod et løfte om, at vi fik dette lovforslag igennem Folketinget, således at de 2 mio. kr. ikke skal være en garanti for staten, men skal være en garanti for stormfaldsordningen, den tidligere stormflodsordning.

Så kan man sige, at den anden del af forslaget, som handler om, at matriklen skal indeholde en tilkendegivelse om, hvorvidt der er udbetalt for-

sikringsbeløb til den pågældende matrikel, er en forglemmelse; det er ikke med i det oprindelige forslag.

Det er klart, at det skal slettes igen. Det skal stå der, og det skal slettes igen, for vi har en ordning med, at hvis man går ud af ordningen undervejs, så er man ikke berettiget til at oppebære den forsikringspræmie; så er man måske ikke berettiget, det kommer an på tidspunktet for udtrædelsen, til den forsikringspræmie, man har modtaget. Men det følger af den lov, vi har vedtaget, og som gælder.

Så vil jeg sige til hr. Hans Christian Schmidt, at jeg har for længst noteret mig, at især Venstre har været imod forsikringsordningen og har brugt mange kræfter på det, og jeg indrømmer blankt, at det er et eksempel, jeg bruger på møder, hvor jeg overhovedet kan putte det ind, for at gøre vælgerne opmærksomme på, at Venstre ved man ikke, hvor man har.

Det er aldrig nogen sinde gået op for mig – jeg skal nok lade være med at være alt for polemisk – hvordan det kan være, at Venstre, et liberalt parti og et borgerligt parti, er imod forsikringsordninger og er for, at man laver puljeordninger og bygger fonde op, som kan dele penge ud igen. Hvis man nu skulle gå ind på den tankegang med puljeordningen, så kunne skovejerne jo organisere det selv. Det er der ikke nogen der kunne forhindre dem i.

I øvrigt vil jeg svare positivt på alle de spørgsmål, hr. Hans Christian Schmidt har stillet, bare for at der ikke skal være tvivl om den gode vilje.

Der er intet monopol, skovejerne kan vælge andre forsikringsløsninger. Det har vi svaret på et spørgsmål til udvalget på foranledning af hr. Hans Christian Schmidt.

Det omkring antal planter pr. hektar hører til under et andet ministeriums regi, det er Skov- og Naturstyrelsen osv. Vi svarer på alle spørgsmål, og jeg er åben over for drøftelser, men jeg er ikke i stand til at svare konkret på det spørgsmål her fra talerstolen i dag.

Til det om midlerne, der ligger bag, er det jo rigtigt, at staten især via miljøministerens konti et langt stykke ad vejen har bidraget i denne sag, og at resten finansieres af stormfaldsordningen, som er en udvidelse af den gamle stormflodsordning, hvis midler kommer fra ikke 10 kr. pr. brandforsikring, men 20 kr. pr. brandforsikring. Derfor er vi alle sammen med til at løse denne opgave. Det er den ene del af finansieringsdelen.

Den anden del kommer fra forsikringsordningen, som i princippet finansieres af skovejerne,

og dermed har vi den arbejdsdeling, som er velkendt.

Men jeg tror, vi finder svar på de spørgsmål, der er stillet til dette lille lovforslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det først hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning. Derefter hr. Hans Christian Schmidt som ordfører i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg har nu altså ret i min morsomme påpejning, synes jeg. Når ministeren ikke er enig med mig, så er det ikke, fordi ministeren ikke kan stoppe, så er det, fordi ministeren misforstod, hvad jeg sagde.

Der står helt tydeligt på side 4 i de sidste bemærkninger: »Såfremt der i forsikringsperioden indtræffer stormfaldssituationer omfattet af ordningen, er det aftalt med forsikringssselskabet, at dette udbetaler en forsikringssum pr. skadebegivenhed til den garantistiller« – det vil altså sige stormfaldspuljen, som har indbetalt de 1,9 mio. kr., hvis vi vedtager forslaget her – »der har indbetalt en eventuel manglende præmie.« Så står der, at beregningsmodellen osv. er sådan og sådan.

Det betyder altså, at når der sker et stormfald, så får de, der lider skade, som har træer at miste, de penge udbetalt, men så får stormfaldspuljen altså udbetalt forholdsvis tilsvarende beløb uden at have lidt skade, eftersom puljen ikke har træer, der vælter.

Men altså den eneste chance, man har for at få de 1,9 mio. kr. tilbage, er, hvis der sker stormfald. Det er lidt morsomt. Men sådan er det jo med forsikringspræmier i det hele taget, man kan ikke få penge tilbage, uden at der sker det, at man lider tab. Her er der altså sådan en partner, som ikke lider tab, men som har stillet en garanti, som har stillet penge på højkant. Det er lidt morsomt, men det er helt fornuftigt og rigtigt.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for ministerens svar, som jeg i øvrigt synes var udmærket. Det var sådan set mest kommentarerne, jeg synes man måske kunne få en anden holdning til.

Jeg vil godt sige, at jeg er helt med på, at de betingelser, der er stillet for, hvor mange planter der skal plantes pr. hektar, hører hjemme i Skov- og Naturstyrelsen. Det er bare sådan, at det var

med i det oprindelige lovforslag som en forudsætning for, at man kan få tilskud. Det er kun derfor, jeg stiller spørgsmålet, men jeg er enig i, at vi kan tage det i udvalget, og så må vi se, hvordan det kommer til at gå.

Jeg tror, at når økonomiministeren aldrig har kunnet forstå, hvorfor Venstre ikke gik ind for en forsikringsordning, er det måske, fordi økonomiministeren tager fejl af det næste punkt, som økonomiministeren nævner, nemlig at skovejerne jo bare kunne organisere det selv.

Det er da sådan set også meningen. Det, hele forslaget gik ud på, var sådan set, at det skulle skovejerne selv have gjort. De kunne selv lægge en pulje ind, altså betale 8 eller 10 kr. pr. hektar til sådan en pulje. Det kunne skovejerne selv have gjort, og det var sådan set det, hele ideen gik ud på. Havde de gjort det, kunne man jo sagtens have udbetalt dem støtte alligevel, når de var med i sådan en ordning. Så det var kun dér, valget stod.

Og hvorfor må man så ikke gå ind i en forsikringsordning? Næh, nu er det jo sådan, at det ikke er alle forsikringselskaber, der kan starte med at sige, at de vil have sikret administrationsudgifterne, inden de går ud og skal til at tegne forsikringer. Der er jo mange forsikringselskaber, nej, det er der vel ikke, men der er måske nogle, der har det lidt sværere økonomisk end andre.

Det, der er med det her selskab, er jo, at de kan gå ud og sige, at først sikrer vi os, at vi får vores administrationsudgifter dækket ind – det er forlods – og så går vi så i gang med at se på det. Her er det bare, at jeg siger, at jeg ikke håber, at det bliver bureaukratisk, og at det bliver for dyrt. Det kunne man godt være nervøs for, når der er stillet alle de betingelser op.

Men altså en forsikringsordning heri kan man jo godt tegne, så tegner man den bare i et forsikringselskab. Her bliver det imidlertid sådan, at langt de fleste bliver nødt til at bruge det her forsikringselskab.

Jeg medgiver, at man har svaret i et § 20-spørgsmål, at man vil ændre bekendtgørelsen – det skal jeg også takke for ved den her anledning – hvis det er sådan, at der er andre, der kan tegne deres forsikringer i et forsikringselskab, hvor betingelserne er lige så gode, og hvor man altså lever op til det, der skal til for at få udbetalt støtten.

Jeg tror ikke, at jeg gør nogen uret ved at sige, at økonomiministeren svarer i § 20-spørgsmålet, at økonomiministeren finder, at det bliver lidt

svært. Dels er der kort tid til, at fristen udløber, og dels er økonomiministeren ikke bekendt med, at der findes andre forsikringselskaber, der kan lave et bedre forsikringstilbud. Sådan tror jeg lidt frit citeret, at der står i svaret på § 20-spørgsmålet.

Jeg synes, det var nogle udmærkede svar, og jeg vil igen sige, at vi vil gå konstruktivt ind i den debat og behandlingen af lovforslaget i udvalget.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Først til hr. Ole M. Nielsen: Nu forstår jeg spørgsmålet, det underfundige i spørgsmålet, men det, der er sagen – nu er jeg næsten nødt til at sige, som jeg har forstået det indtil dette øjeblik – er, at den manglende præmie, der gør, at man ikke kommer op på størrelsesordenen 2 mio. kr., indbetales formelt og reelt af Stormrådet.

Og det er klart, at så har Stormrådet også en aktie – i anførselstegn – i forsikringselskabet, og så må den selvfølgelig gå til Stormrådet; men det er jo et forsøg på at løse det problem med at have en tilpas masse, inden man går i gang med ordningen.

Så kan jeg oplyse, at jeg har fået tal for anmeldelser til forsikringsordningen om skovfald, og alt tyder på, at vi slet ikke får brug for denne her, for der er 2.400 skove tilmeldt eller anmeldt, og det er altså over det antal, der skulle til for at nå de 2 mio. kr., så alt tyder på, at det ikke bliver nødvendigt.

Så til allersidst til hr. Hans Christian Schmidt: Det er jo en gammel debat, og jeg vil bare sige, at jeg sådan set ikke har noget imod en puljeordning, hvis puljeordningen selv løste hele problemet.

Det, der var vores skisma, og nu siger jeg det kun for historieskrivningens skyld og for referatet i Folketingstidende, er, at hvis man også vil have del i metoden omkring stormflod, så synes vi, det var rimeligt, at der var en forsikringsordning. Men det er det gamle skisma, hvor Venstre og regeringen har forskellige synspunkter. Det accepterer jeg, men nu håber jeg, at vi kan finde løsninger på de udestående, der er i forbindelse med dette lille lovforslag.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen det kan jeg helt tilslutte mig. Det er den debat, vi har haft, og der var ikke noget forkert i

det, økonomiministeren sagde, så det kan jeg også tilslutte mig.

Jeg vil bare lave den enkelte tilføjelse, at det havde selvfølgelig også lidt at gøre med, at man ønskede, at skovene skulle være fredskove, og man ønskede, at de skulle sammensættes på en bestemt måde. Derfor gik man ind og stillede nogle betingelser for, at man i det hele taget kunne få lov at få penge herfra. Forsikring er den ene ting, de andre ting er den anden del, og det er selvfølgelig også en debat, vi har haft.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigel-

se, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 13. marts 2001 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.51
